

POSUDEK VEDOUcíHO BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Autorka: *Petra LEŠÁKOVÁ*

Bakalářská práce: *Učící se regiony v ČR*

Posuzuji bakalářskou práci Petry Lešákové s názvem *Učící se regiony v ČR*, která obsahuje čtyřicet sedm číslovaných stran bez příloh. Bakalářská práce zpracovává zajímavé a užitečné téma.

Cílem bakalářské práce je charakterizovat učící se region tak, aby bylo možné ověřit, zda v ČR existují učící se regiony a to zejména na základě podobné analýzy a rešerše zahraniční literatury. Práce byl zadána vedoucím práce jako ryze teoretická s tím, že se ukázalo jako vhodné, aby teoretické závěry byly ověřeny jednoduchou analýzou na praktickém příkladu.

První část je věnována základnímu rámci problematiky učících se regionů – regionalistce. Vymezuje region, klasifikuje jej a to za pomoci dostupné literatury. Zde vytýkám autorce, že literatura nebyla zvolena vhodně a nebyly použity primární prameny, které patří mezi stavební kameny této vědní disciplíny. Obr. 1 bylo lepší překreslit. Dále se bakalantka věnuje regionální politice a regionálnímu rozvoji. Opět vychází ze známých definic, jež jsou poplatné uvedené literatuře. Přístupy k regionálnímu rozvoji shrnuje autorka velmi stručně do tabulky 1.1, což nepovažuji za šťastné. Na str. 15 nesouhlasí přechodová úvaha mezi kapitolami – neoinstitucionální x institucionální (nadpis kap. 1.2.4). Další části pojednání o regionální politice ČR a EU jsou velmi stručné.

Zařazení kap. 1.5 není provedeno správně, neboť nezapadá do kontextu ostatních kapitol. Měla být řazena jako samostatná kapitola. Ve zpracování kapitoly je vidět, že autorka nevyužila dostatečně kvalitních zdrojů, zejména anglicky psaných. Rozsah kapitoly sice vymezuje studovanou problematiku, ale velmi slabě.

Teprve druhá kapitola pojednává o teorii učících se regionů. Tentokrát již za pomoci vhodné zahraniční literatury uvádí autorka různé definice učících se regionů, rozpracovává jejich koncept a zahrnuje do problematiky i znalostní sítě a jejich účastníky. To považuji za velmi prospěšné. V souladu s definovaným cílem pak autorka na str. 31 uvedla znaky učících se regionů. Ty lehce korespondují s předešlým pojednáním, autorka je vymyslela sama, ale bohužel neuvádí důvod, pro zařazení znaků do výběru. Analýzu si po poradě s vedoucím zjednodušila neakcentováním kvalitativního pohledu.

Třetí kapitola přináší analýzu učících se regionů. Analýza je provedena tak, že autorka aplikovala vybrané znaky učících se regionů na českou realitu (v krajském rozvrstvení). Postup považuji u bakalářské práce za dostatečný. Výsledek zjistila bakalantka za pomoci metody průměrného pořadí. Výsledky, kterých dosáhla korespondují podle mého názoru s výsledky běžně přijímanými a ve skutečnosti se vyskytujícími, což potvrzuje funkčnost provedeného analytického přístupu.

Závěrečné hodnocení:

Závěrem je třeba konstatovat, že autorka spolupracovala s vedoucím práce podle stanoveného harmonogramu, respektovala připomínky a doporučení. I přesto však vytykám nedostatečnost teoretického pojednání, díky kterému musím snížit hodnocení práce.

V souladu s výše uvedeným konstatuji, že autorka zpracovala přínosnou práci v rámci zadaného tématu, splnila vytčený cíl a proto:

konstatuji, že posuzovaná bakalářská práce splňuje požadavky kladené na bakalářské práce a proto ji doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnotit ji klasifikačním stupněm **velmi dobře**.

V rámci diskuse nad BP navrhuji položit tyto dotazy:

- 1) Zdůvodněte, na základě čeho jste definovala znaky učících se regionů – viz tabulka č. 2.1 na str. 32.
- 2) V analýze jste abstrahovala od kvalitativního hodnocení jednotlivých znaků. Uveďte, jak by postupovala, pokud byste chtěla znaky učícího se regionu hodnotit i kvalitativně.

V Pardubicích dne 2011-05-17

Ing. Jan Stejskal, Ph.D.
vedoucí bakalářské práce